

KOLOZSI GYULA 70. SZÜLETÉSNAPJÁRA



Kolozsi Gyula 1953. október 23-án született Mezőberényben. Békés vármegye vizekben és öreg hidakban igen gazdag, talán ez is hozzájárulhatott ahhoz, hogy Gyula hidász lett.

Békéscsabán az általános iskolai tanulmányai után az út-híd építési és fenntartási szakközépiskolában szerzett szakmai érettségit és kiváló alapokat az egyetemi tanulmányaihoz. Békésben

megismerte a Hídépítő Vállalat munkáit, barátságot kötve Zsigmondi Andrással és Berkó Dezsővel.

A jó alapok után a BME Építőmérnöki Karán mérnöki oklevelet szerzett úgy, hogy élete párját is ott találta meg.

Az Aszfaltútépítő Vállalatnál kezdte pályafutását, majd 1980-tól a Békéscsabai Közúti Igazgatóságnál megyei hídmérnöként fontos, nagy hidak fejlesztési munkáit tervezte, építését ellenőrizte, majd a Hídépítő Vállalatnál részt vett a szabadonszerelt Körös-hidak építési munkáiban.

Szakmérnöki oklevelet szerzett 1984-ben. A Közlekedési Főfelügyeletnél végzett hatósági, hídtervek jóváhagyásával kapcsolatos munka után 1988-ban újjászerveződő minisztériumi Hídosztály fontos tagja lett 1992-ig, majd minisztériumi titkárként vett részt a hídügyek országos szintű munkájában.

Ámon Tibor halála után a Közúti Beruházó beruházási főmérnöke lett, kapcsolata a minisztériumi Hídosztállyal nem szakadt meg: aktívan részt vett a határhidak, illetve nagyhidak építési, korszerűsítési munkáiban (pl. Záhony,

Baja, Vámoszabadi, Komárom, Letenye, Drávaszabolcs, Esztergom, Dunaföldvár).

1988-tól bekapcsolódott a Hídmérnöki konferenciák szervezésébe, külföldi tanulmányutakat, megemlékezéseket kezdeményezett, e munkában vezéregyéniség volt. Nemzetközi kapcsolatok ápolásában élen járt, ebben nagy előnye, hogy szót tud érteni angol, német, francia nyelven is.

2001-ben megalapította a Via-Pontis Kft-t és saját csapatával sikeresen bekapcsolódott számos óriás hídberuházás irányításába: Köröshegyi völgyhíd, Pentele Duna-híd, M6 hídjai és alagútjai, csak a legnagyobbakat említve. Ezek építése sok gonddal, tanulsággal járt. Szép és jó példa, hogy fia is aktív tagja vállalkozásuknak.

A MAÚT-ban az alapítás óta tevékenykedik, az Ütügyi Műszaki Előírások műtárgy szakbizottságnak vezetője.

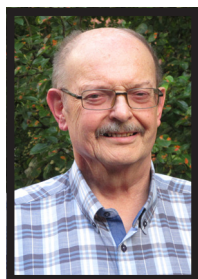
Munkásságát számos díjjal ismerték el: Év hidásza, Aranymérföldkő-díj, Vásárhelyi Boldizsár-díj, Apáthy Árpád-díj, Baross Gábor-díj.

Kezdeményezője volt egy különleges és jelképes küldetésnek, az andai gyalogos határhíd újjáépítésének. További néhány önkéntes munkája bizonyítja szerteágazó tevékenységét: Széchenyi István emlékének méltó ápolása, lelki hidak építése, Budakeszin templomépítésben közreműködés, vízitúrák szervezése, alkalmi versek rögtönzése, képi-rajzos-humor alkalmazása előadásokon, értekezleteken.

Tisztelettel köszöntjük 70. születésnapján!

dr. Tóth Ernő

BÚCSÚZUNK DR. SEIDL ÁGOSTONTÓL (1932-2023)



2023. augusztus 20-án elhunyt dr. Seidl Ágoston okl. vegyész-mérnök, korróziós szakmérnök, szakértő, a **fib** Magyar Tagozat Palotás László-díjjal kitüntetettje, a BME címzetes egyetemi docense, a hidak korrózióvédelmének őre, vizsgálója, oktatója, és szakértője, a Magyar Érdemrend Lovagkeresztje polgári tagozat birtokosa.

Dr. Seidl Ágoston 1953. december 1-én született Budapesten, építész hagyományokkal rendelkező családban. Édesapja, dr. Seidl Ambrus építész, az Ybl Miklós Technikum, később Főiskola tanszékvezető tanára majd intézetvezetője, professor emeritusa, régebbi felmenői Hüttl Dezső és Hauszmann Alajos műegyetemi tanárok, dékánok és rektorok, akik a XIX-XX. század fordulójának neves építészei voltak.

A gimnáziumi érettségét a budapesti Piarista Gimnáziumban tette le 1972-ben, majd egy év kényszerszünet és egy év katonaság után kezdhetette el egyetemi tanulmányait. 1979-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen szerzett vegyész-mérnöki diplomát a műanyag ágazaton. 1986-ban doktorált hidrofobizáló anyagok témájában. A BME-n meghívott előadóként 2000-től tartott rendszeresen érdekes előadásokat és szemléletes gyakorlati bemutatókat építész- és építőmérnök nappali tagozatos és szakmérnök hallgatónak. Mindig naprakész ismereteket adott át acél korrózióvédelem, betonjavítás, injektlás, bevonatok, elasztomerek, hidrofobizálás és szerkezeti rekonstrukció témakörben. Oktatói munkásságát a BME 2006-ban címzetes egyetemi docensi címmel ismerte el.

Munkahelyei: ORSZAK, FTV Korróziós Iroda, Sika GmbH. A hidak korrózióvédelmével kiemelten 1993-tól foglalkozott, amikor az Isobau Rt. főmérnöke lett. 2003 óta dolgozott a Vegyész-csoportban és a MAHÍD 2000 Zrt. Technológiai főmérnökség korrózióvédelmi tervezési, szakértési, oktatási és kivitelezés-felügyeleti osztályán főmérnökként nyugdíjazásáig. 2011-től saját cégében, a Magyarádi Kft.-ben tevékenykedett korróziós szakértőként és tervezőként. A MAÚT tevékenységéhez elsősorban a közlekedési műtárgyak korrózióvédelmével kapcsolatos kérdések révén kapcsolódott munkabizottság vezetőjeként és szakértő tagként egyaránt. Tagja és szakosztályvezetője volt az Építőipari Tudományos Egyesületnek, tagja és munkabizottság vezetője volt a WTA (Wissenschaftlich-Technischer Arbeitskreis für Denkmalpflege

und Bauwerkserhaltung) nemzetközi szakmai egyesületnek, tagja a **fib** Nemzetközi Beton Szövetség magyar togozatának.

Munkássága során több, mint 2000 szakértési munkája volt, gyönyörű épületek, szerkezetek javításával, védelmével, felújításával foglalkozhatott, mint pl. a budapesti New York-palota, a hajdúdorogi görögkatolikus székesegyház, a budapesti Operaház, a Lánchíd, a Petőfi híd, a Margit híd, a hajógyári-szigeti K-híd, az aradi Trajan híd, az M0 Deák Ferenc Duna-híd stb. Közreműködött számos új technológia, alapanyag és ezekhez kapcsolódó minőségvizsgálati eljárás, szabványosítás honosításában, magyarországi bevezetésében. 36 szakcikke jelent meg hazánkban és külföldön, 77 szakmai konferencia előadást tartott. 2023 júniusában jelent meg ükapjának naplója Jegyzetek Hauszmann Alajos életéről és működéséről c. könyve a Holnap Kiadó gondozásában, amelyet édesapja, dr. Seidl Ambrus azonos című műve nyomán írt és látott el saját jegyzeteivel. Talán sokan nem tudják, de szépirodalmi alkotásai is jelentek meg, írt többek között verseket, gyerekeknek meséket is.

Szakmai munkáját ÉTE érdeméremmel (1989), az oktatás terén kifejtett munkásságát Klebelsberg Kuno-díjjal (1998), a családok érdekében végzett munkáját Pro Familiis díjjal (2016) ismerték el. Szakmai életútjának a vasbeton szerkezetekhez való szoros kapcsolódását bizonyítja, hogy 2016-ban a betonok korrózióvédelmével kapcsolatos munkásságának elismeréseként Palotás László-díjat kapott. Ő volt az egyetlen nem építőmérnök végzettségű a szakmai díj eddigi történetében.

2019-ben hazánk épített örökségének védelme érdekében végzett szakmai tevékenysége, valamint a magyar családok megerősítését és a fiatalok érték-központú nevelését elősegítő önzetlen munkája elismeréseként a köztársasági elnök Magyar Érdemrend Lovagkeresztje polgári tagozat kitüntetésben részesítette.

Gazdag életútját, társadalmi munkásságát is bemutató mérnökportréja megtalálható a Lánchíd füzetek 37. kötetében: https://hidak.hu/konyvek/Lanchid_37_Mernokportrek.pdf#page=116

Ágoston mindig vidám, derűs természetével, nagy precizitással végzett munkájával, mindenkire barátságos hozzáállásával és lelkes oktatói tevékenységével kiváló példát mutatott számunkra. Nyugodjék békében!

Fenyvesi Olivér; Hajós Bence

BÚCSÚZUNK VÖRÖS JÓZSEFTŐL (1946-2023)



Nehéz feladat egy kiváló Kollégától búcsút venni. Nehéz attól, aki szerény volt és mindvégig alázatos a szakma iránt. Vörös József sosem hivatkozott, kérkedett tudásával, kitüntetéseiével, mindvégig „egyszerű” mérnökként engedte magához közel az embereket. Tette ezt velem is 2012-ben kezdő mérnökként, egészen utolsó telefonhívásomig 2023-ban, mikor a kórházi átszállításra várt. Végig kísért doktori cselekményemen és az azt követő publikációs időszakon.

József 1964-ben szerezte meg technikus minősítését a Kvassay Jenő Híd –Vízműépítő technikumban, ezt követően a Hídépítő Vállalatnál helyezkedett el technikusként. 1969-1974 között a BME Építőmérnöki Karának hallgatója volt, itt szerzett mérnöki diplomát, majd folytatta szakmai útját a Hídépítő Vállalatnál építészvezetőként. A vállalatnál 1991-ig a ranglétrát végig járva főmérnöki feladatokat is ellátott 1982-1989 között. 1991-től a MÁV alkalmazásában állt 2007-ig. Itt a vonalbiztostól az osztályvezetőig ívelt felfelé karrierje. 2008-tól a PREFLEX'2008 Kft ügyvezetője volt. Több rangos szakmai díjat ítéltek oda számára az évek során. Kiemelte többek között a Korányi és Czere Béla Díjat, a Mikó Imre és Kerkápoly Endre életmű díjakat, a MAÚT Aranyérem díját és a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztjét. Munkája mellett folyamatosan képezte magát, új korszerű ismereteket sajátított el, melyeket munkájába és látásmódjába be is épített. Tervezői és kivitelezési tevékenysége jelentős. Műszaki tevékenysége mellett oktatói és kutatói pályája is kiemelkedő. Három felsőoktatási intézményben is oktatott, ezek a KTMF, a BME és a DE. Vörös József egy cikk kapcsán nagyon örült, hogy a hivatkozások között Klatzmányi Tibor a KTMF oktatójának neve is felmerült. Hálásan emlékezett vissza rá, örült, hogy anno lehetőséget adott számára Tibor az oktatásban való részvételre. Vörös József a Sínek Világa folyóirat főszerkesztőjeként fogta össze a hazai vasutas közösséget, munkássága során a folyóirat átment egy arculati megújulásra, valamint a Magyar Tudományos Művek Tára által is akkreditált folyóirattá vált. Büszke volt arra, hogy a megjelenés korai szakaszát jellemző lapszámok is elérhetővé váltak az archívumban. A Vasúti Hidak Alapítvány kurátor emeritusaként a hidász szakma kiemelkedő tagja volt, elvesztése hatalmas űrt hagyott maga után.

Jellemző volt rá a tiszteletteljes és személyes megemlékezés a szakmában dolgozó, alkotó kollégákról. Utolsó megemlékezése Forgó Sándorral való találkozásának állít emléket a Sínek Világában. Hasonló módon szeretnék én is megemlékezni

arról, hogy milyen ember is volt Vörös József, és miképp viszonyult hozzánk az utolsó pillanatokig, miképp zajlott utolsó telefonbeszélgetésünk.

Az idei évre több cikk megjelentetése volt szerzőtársaimmal közösen betervezve, melyek közül egyet cikksorozatként kellett újra gondolni a terjedelmesség okán. Józsefnek nagyon tetszett a téma és boldogan tudatta velem, hogy a cikkel kapcsolatban megkereste egy nyugdíjas kolléga, aki rendkívül örült a téma kidolgozásának. Ezt mindketten örömmel éltük meg, jól esett számunkra. Szerzőként és szerkesztőként is pozitív visszajelzés volt ez. József javasolta, hogy a következő részt mielőbb közöljük le, így elkészítettük a kéziratot, melyet le is adtunk. Az élet úgy hozta, hogy a következő lapszámba egy másik szerzőtárral közösen írt cikk jelent meg és ez egy későbbi lapszámba tolódott át. Ennek akkor még nem éreztem jelentőségét. A sorozat harmadik részének előkészítésekor szembesültem azzal, hogy célszerűen a második részbe bele kellene nyúlni, amely már a nyelvi lektoráláson túl volt. A változtatással kapcsolatban felhívtam Józsefet, aki fel is vette a telefont és kedves, barátságos stílusában meghallgatta kérésemet. A kérést követően mondta csak el, hogy túl van a negyedik infarktuson és épp arra vár, hogy átszállítsák egy másik kórházba. Abban maradtunk, hogy kollégáival felvéve a kapcsolatot a javítást elvégezem. József ekkor sem magára gondolt. Elmondta, hogy ebben a helyzetben is azon gondolkodott, hogy a két cikk cseréje szerzőtársam doktori előmenetelére nem lesz-e negatív hatással. Elmondtam, hogy semmiképp sem. A búcsúzásakor kitartást és mielőbbi jobbulást kívántam számára. Letéve a telefont először csak ültem és gondolkodtam, bíztam benne, hogy minden rendben lesz, hiszen a telefont is felvette és maga helyett mások miatt aggódott. A kéziratot közben visszakaptam. Megnyitva láttam, hogy József már a tördelőnek szóló instrukciókkal korábban ellátta és már csak az utolsó egyeztetésünkre vár. A javításokat elvégeztem és a cikket visszaküldtem. A napok teltek és hírek nem érkeztek Józsefről. Az ember bízott, hiszen, ha nincs hír, az jó hír. Sajnos nem így volt. Szerdán jutott el hozzám a szomorú hír, József elment. Nehéz felfogni a hiányt, megélni a gyászt. Elfogadni, hogy akit szerettünk és tiszteltünk, az már nincs velünk. Ezt a cikket már nem fogjuk egyeztetni, nem fog felhívni. Hiányozni fog ez a hívás, az utolsó egyeztetés. Hálával gondolok arra a szeretetre és törődésre, amit Józseftől az évek során kaptam szakmai és publikációs tevékenységem során. Kívánom a szakmai közösségnek, hogy példáját kövessék és a szakmai kiválóság mellett az emberi értékekre is kellő hangsúlyt helyezzenek.

dr. Major Zoltán